

Ο Ακης και το «πνεύμα ΠΑΣΟΚ»

Του Παντελή Μπουκάλα

Με τα λείψανα του αγέρωχου ύφους του μεταμορφωμένα σε ένα ελάχιστα πειστικό χαμόγελο σιγουριάς και με έναν φάκελο να προσπαθεί να κρύψει τις ατιμωτικές χειροπέδες, ο κ. Ακης Τσοχατζόπουλος εμφανίστηκε στο εφετείο με αρκετές μυθικές σκιάς να τον συνοδεύουν,

του Ανδρέα Παπανδρέου πρωτίστως και του Μένιου Κουτσόγιωργα. Προφανώς και δεν δικάζεται και το ΠΑΣΟΚ (το «όλον ΠΑΣΟΚ») μαζί με τον παντοδύναμο κάποτε υπουργό Εθνικής Αμυνας και για πολλά χρόνια Νο 2 των πράσινων, που τον βαρβαίνει η κατηγορία για «ξέπλυμα μαύ-

ρου χρήματος». Αλλά εξίσου προφανές είναι ότι στο εδώλιο βρίσκονται και τα πρό-

το φαινόμενο Ακης, δηλαδή ο ωμός αμοραλισμός κάτω από τον γελοίο στόμφο περι-

μάτων, οι μπίζνες εν ονόματι του σοσιαλισμού και άλλων πικρών παρομοιών.

Στο νυν ΠΑΣΟΚ υποθέτουν -ή ελπίζουν- ότι θα αποδειχθεί ναυαγοσωστική η υπερασπιστική τους στρατηγική, συμπεκνωμένη στην άποψη ότι «πρόκειται για προσωπική υπόθεση του Ακη». Αλλά ο κάποτε «ωραίος Μπρούμελ» δεν εμφανίστηκε από το πουθενά, δεν έδρασε στο κενό και δεν ήταν «μοναχικός λύκος» (ή «μοναχικός αμνός» όπως φαντάζεται ο ίδιος). Υπήρξε γνήσιο και αυθεντικό προϊόν του «συστήματος ΠΑΣΟΚ», αλλά και ο κορυφαίος και πλέον μακρόβιος εκφραστής του «καθεστώτος ΠΑΣΟΚ». Το γνωρίζει ακόμα κι αυτός, παρότι ουδέποτε συγκαταλέγεται στους οξυδερκότερους πολιτικούς* εξ ου και, προς διαχυσή των ευθυνών και δημιουργία εντυπώσεων, ζήτησε με εξώδικά του να καταθέ-

σει όλη η ηγεσία του κόμματός του, η οποία τώρα υιοθετεί το του Πέτρου, «ουκ οίδα τον άνθρωπον»: Σημίτης, Γιώργος Παπανδρέου, Βενιζέλος, Λαλιώτης, Πάγκαλος κ.ά.

Ουδείς εξ αυτών, Βεβαίως, θα τιμήσει το δικαστήριο με την παρουσία του. Στο ΠΑΣΟΚ, άλλωστε, ήταν ανέκαθεν μη ρεχτικοί, οπαδοί της αποστασιοποίησης, και σταθερά πομπηλατικοί. Κι όμως. Αν σκέφτονταν ψύχραιμα, πολιτικά δηλαδή, κι αν ήθελαν όντως να προσλάβει η αυτοκριτική τους την ειλικρινέστερη δυνατή μορφή, θα εκμεταλλεύονταν την ευκαιρία για μια εις βάθος και ενώπιον όλων αναψηλάφηση του καθεστώτος τους, του πνεύματός τους, της πρακτικής τους. Ίσως μια δημόσια τελετή αυτοκάθαρσης είναι το μόνο που θα μπορούσε να συγκρατήσει έστω αυτό το εναπομείναν 6% ή 7%.

Σώστε τον Άδωνη-Άδωνη

Του Ανανδρανιστάκη Γ.

Προ δεκαετίας ήταν της μόδας τα πιασάρικα τηλεοπτικά δίδυμα, πολιτικοί με αντιπθέμενες ιδεολογίες, που τους έριχνες στο στούντιο κι αυτοί βγάζανε τα μάτια τους σαν μεξικάνικα κοκόρια. Πολλά τα κοκόρια της εποχής και από τα πλέον αξιομνημόνευτα ο θόδωρος Μαργαρίτης, τότε στέλεχος του ΣΥΝ, και ο Άδωνης Γεωργιάδης, τότε βουλευτής του ΛΑΟΣ. Ένας ακροδεξιός και ένας αριστερός, ένας ρασιιστής και ένας αντιρασιιστής, ένας κοσμοπολίτης και ένας εθνικιστής, όρε γίνονταν του Κουτρούλη ο γάμος, μέχρι και για τουρνέ στην επαρχία είχαν προτάσεις. Τύφλα να 'χει το μπουλούκι της Θέκλας.

Ήταν τέτοια η σφοδρότητα της αντιπαράθεσης, που έλεγε, ότι, αν αυτοί οι δυο συναντηθούν τυχαία στον δρόμο, θα σφαχτούν σαν τον Κούρκουλο με τον Καλογήρου στη «Λόλα». Τελικά συναντήθηκαν τυχαία στην κυβέρνηση του Σαμαρά κι αντί να σφαχτούν εκείνοι, έσφαξαν εμάς, ψηφίζοντας Μνημόνια πιασμένοι χέρι-χέρι, ερήμην του

Καρατζαφέρη. Α ρε Γιώργη, πού να το φανταζόσουν ότι ο Άδωνης, που τον πήρες στον στάβλο σου ζυγούρι και τον παρέδωσες υφυπουργό, θα σε παράταγε, για να συγκυβερνήσει με τους κομμουνιστές.

Για να σώσουμε τη χώρα, θα συμμαχήσουμε ακόμη και με τον διάβολο, διαβάστε και λίγο Λένιν, απαντούν οι δημαρτίες. Όταν ο Βλαδίμηρος αναφερόταν στον διάβολο, δεν είχε ακριβώς στο μυαλό του τον Άδωνη, αλλά τέλος πάντων, άλλο να συμμαχείς με τον διάβολο κι άλλο να τον αγαπάς τον διάβολο. Γιατί αυτό που έκανε προχθές η ΔΗΜ. ΑΡ. στη Βουλή ήταν ξεκάθαρη πράξη αγάπης. Τι έκανε; Είχε ζητηθεί η άρση της ασυλίας του Γεωργιάδη, προκειμένου να δικάσει, επειδή αποκάλυψε τον πρόεδρο της ΕΣΗΕΑ Δημήτρη Τρίμη αρχηγό των κουκουλοφόρων, και η ΔΗΜ.ΑΡ. ψήφισε κατά της άρσης. Ο πρόεδρος των δημοσιογράφων αποκαλείται αρχηγός τραμπούκων και τούτο θεωρείται εύλογη πολιτική κριτική.

Αυτή είναι, κυρίες και κύριοι, η ΔΗΜ. ΑΡ., το κόμμα που την παράταξή του στην ΕΣΗΕΑ κοσμούν ο Μανδραβέλης, ο Κανέλλης και οσονούπω και η Άννα Παναγιωταρέα.

Για να υπάρχει, να επιβιώνει και να κυβερνά η Αριστερά της Ευθύνης, πρέπει να έχει απέναντί της το σκιάχτρο της Αριστεράς των Κουκουλοφόρων. Τα λένε τα στελέχη τους, τα λένε οι φιλικοί τους δημοσιογράφοι, τα λένε οι καθηγητές τους στα έντυπα του ΔΟΛ, τα λένε όμως κυριλέ και περί διαγραμμάτων, σε αντίθεση με τον Άδωνη που γκαρίζει έξω από τα δόντια: «Και νά ποιοι είσαστε εσείς οι Συριζαίοι, καίτε ανθρώπους, σπάτε τζάμια, διώχνετε επενδύσεις!». Οι υπηρεσίες του κ. Γεωργιάδη προς την κυβερνώσα Αριστερά είναι ανεκτίμητες, να μην του χαρίσουμε κι εμείς μια τόση δα ασυλιούλα;

Τα έχει πει κι ο Γέροντας Παΐσιος: «Την ημέρα που ο Αριστερός θα σώσει το Φασίστα, θα βρέξει βατράχια και υπουργικές λιμουζίνες».

Η ΑΥΓΗ

ΧΑΡΑΥΓΗ

Οι «εθνικοί» μας ευεργέτες...

Ακόμα λίγο θα ανακηρύξουν ως «εθνικούς» ευεργέτες όλους αυτούς που «έσωσαν» τις καταθέσεις τους από το μαζικό κούρεμα που αποφασίσθηκε μεταξύ Αναστασιάδη και Γιούρογκρουπ τον περασμένο Μάρτη. Μεταξύ των «εθνικών» ευεργετών, όπως τους παρουσίασε προχθές μετά το κυριακάτικο κήρυγμά του ο Αρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Β' και οι συμπέθεροι και ο γαμπρός του Προέδρου Αναστασιάδη, της οικογένειας Λούτση. Ως υπόδειγμα που πρέπει να τους μιμηθούν και άλλοι χαρακτήρισε τη χειρονομία των συμπεθέρων Λούτση και ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κ. Ιωνάς Νικολάου, για να υποδείξει με βλοσυρό ύφος πως «άλλοι έβγαλαν περισσότερα και δεν έδωσαν τίποτε...».

Τελικά ο κ. Ιωνάς εξελίσσεται και σε συνήγορο όλων όσων τα γλίτωσαν τα εκατομμυριάκια τους, αλλά έριξαν και λίγα ψίκουλα στην Εκκλησία, η οποία βγήκε να διαφημίσει τους «εθνικούς» της ευεργέτες... Μα πού ζούμε επιτέλους; Σε κανένα υπανάπτυκτο κρατίδιο και νομίζουν πως ο λαός αποτελείται από κάφρους και καχόλους; Τι να πουν όλοι αυτοί, οι χιλιάδες Κύπριοι και ξένοι που δεν είχαν «ευνοϊκή» πληροφόρηση ή δεν είχαν συμπέθερο στην Κορώνη και έχασαν όχι τα κέρδη και υπερκέρδη τους, αλλά τα Ταμεία Πρόνοιας τους, τις οικονομίες και τις καταθέσεις τους.

Και από την άλλη όταν ο Υπουργός Δικαιοσύνης δηλώνει πως «άλλοι έβγαλαν περισσότερα και δεν έδωσαν τίποτε» τι εννοεί. Τους γνωρίζει; Και αν ναι γιατί δεν τους ρωτά αν είναι πρόθυμοι να εισφέρουν και αυτοί το «κατιτίς» τους στο κράτος ή στην Εκκλησία ή στους φτωχούς, αλλά να μην υποστούν «κούρεμα» οι καταθέσεις τους; Τα €3 εκατ. που η οικ. Λούτση δώρισε στην Εκκλησία ήταν από το σύνολο των €21 εκατομμυρίων που γλίτωσαν από τη Λαϊκή. Τα υπόλοιπα πού βρίσκονται; Δηλαδή η μάζα του λαού υπέστη αυτή τη μαζική ληστεία και οι συμπέθεροι είχαν το προνόμιο να αποφασίσουν από μόνοι τους πόσο θα κουρευτούν; Το θέμα δεν είναι νομικό, είναι ηθικό και συνάμα πολιτικό. Αλλά είναι και κατάφωρη αδικία για όσους δεν ήξεραν και οδηγήθηκαν στη σφαγή της λεηλασίας των καταθέσεών τους. Αυτούς που προφανώς υπαινίσσεται ο Υπ. Δικαιοσύνης, κ. Ιωνάς Νικολάου, είναι αυτοί που τα «έσωσαν» στο εξωτερικό και αιώπησαν και δεν έδωσαν τίποτε. Δεν μπορεί όμως να ηρωοποιούνται και να παρουσιάζονται και ως παράδειγμα προς μίμηση ή ως «εθνικοί» ευεργέτες αυτοί που μόλις αποκαλύφθηκε πως έβγαλαν εκτός Κύπρου δεκάδες εκατομμύρια έδωσαν ένα χρηματικό ποσό για να κλείσουν τα στόματα.

Μεταβατική λογική

Με τον Δημήτρη Γεωργιάδη

Προσπαθούν εδώ και εβδομάδες να διορίσουν τα νέα μέλη του δ.σ. της Τράπεζας Κύπρου. Ο ένας δεν τους κάνει. Ο άλλος δεν δέχεται (και δεν τον αδικώ). Ο τρίτος είναι κοντός και ο τέταρτος ψηλός.

Όλοι παραδέχονται ότι όσο καθυστερεί η σύσταση του σώματος, όπως και ο διορισμός εκτελεστικής διεύθυνσης, μεγαλώνει το πρόβλημα. Έτσι, για να μην υπάρξει καθυστέρηση και να μην επιδεινωθεί το πρόβλημα αποφάσισαν να διορίσουν μεταβατικό διοικητικό συμβούλιο. Και ψάχνουν... και ψάχνουν... και θα ψάχνουν. Πέραν των προκλήσεων και των κινδύνων. Πέραν του κινδύνου να βρεθούν στη μέση μιας πολιτικής κόντρας κυβέρνησης και Κεντρικής. Όλοι οι υποψήφιοι γνωρίζουν ότι θα είναι εκεί μόνο για ένα μεταβατικό στάδιο μερικτών μηνών!!! Και ποιος σοβαρός άνθρωπος θα θέλει να δεχτεί έναν τέτοιο διορισμό; Η απάντηση είναι μόνο ένας που θα θέλει να θυσιαστεί για να μην αφήσει το σύστημα να καταρρεύσει και να μην τον απασχολεί αν του πιστωθεί η κατάρρευση!!! Αν βρουν 2-3, θα είναι επίτευγμα. Αν βρουν 5-10, θα είναι θαύμα. Αν βρουν 15-20, θα λυθεί και το Κυπριακό.

Λίγη κοινή -μεταβατική- λογική, όπως πάντα, δίνει τη λύση. Ποιος είναι ο μεγαλύτερος κίνδυνος που αντιμετωπίζει σήμερα η Τράπεζα Κύπρου; Ποιος είναι ο πρώτος και βασικός στόχος που έχουμε ΟΛΟΙ; Και φυσικά δεν είναι αυτό που μας λένε. Ότι πρέπει να έχουμε ένα δ.σ. με πείρα, γνώσεις και ικανότητες, το οποίο θα είναι τοπικά και διεθνώς αποδεκτό και αναγνωρισμένο και πράσινα άλογα. Αυτά τα θέλουμε για να αρχίσει η τράπεζα

ΠΟΛΙΤΗΣ